

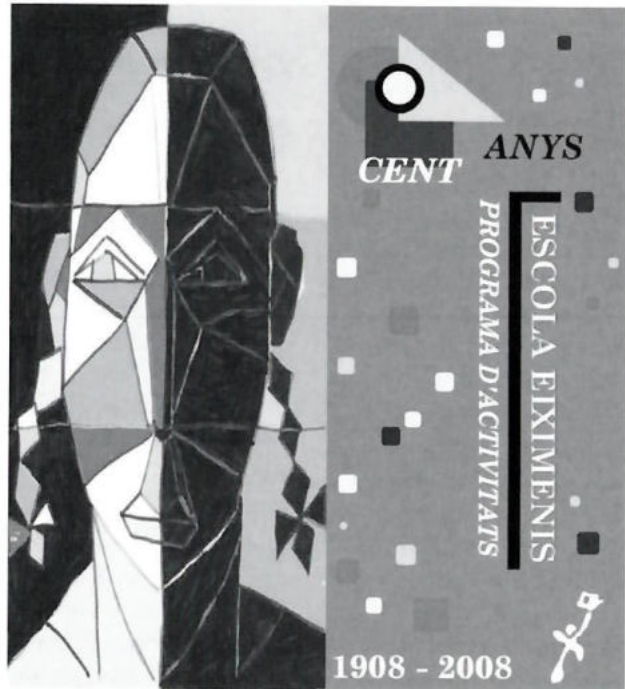
L'escola Eiximenis fa 100 anys

El mes de febrer passat, l'escola Eiximenis va iniciar la celebració del centenari del seu naixement (1908-2008) al Saló de Descans del Teatre Municipal de Girona. Entre altres autoritats, hi van assistir l'alcalde de Girona, Anna Pagans, el conseller d'Educació de la Generalitat de Catalunya, Ernest Maragall, i el pedagog gironí Salomó Marquès.

La commemoració continuarà al llarg de tot l'any amb un ampli ventall d'activitats: taules rodones, conferències, una gran festa major amb demostracions d'activitats extraescolars, trobada d'exalumnes, activitats lúdiques i esportives, sopar i revetlla, i com a cloenda, una cantada de nadalles. Aquest esdeveniment aplegarà personalitats del món educatiu i cultural, artístic, polític i social. Es preveu la participació de Pep Admetlla, Pia Bosch, Ramon Casadevall, Gènia Casellas, Dolors Condom, Joan Manuel del Pozo, Antoni Domènech, Ramon Llorente, Montserrat Mesures, Enric Mirambell, Joaquim Pèlach, Jaume Serra, Josep Soler, M. Rosa Terradellas, Guillem Terribas i M. Dolors Torregrossa.

«Aquella llavor que fa un segle va plantar *Doña Carmen* –Carme Auguet i Comalada– és avui un arbre florent i ufanós», diu Maria Lluïsa Bonmatí, l'actual directora, en el

tríptic de presentació dels actes del centenari. I una bona prova dels fruits d'aquest arbre són alguns dels premis que han rebut: premi Baldiri Reixach, beca Joaquim Franch i beca Josep Pallach.

M. Assumpció Soler, doble víctima

Carme Ramilo ja va explicar aquesta història patètica en el número 235 (març-abril 2006) d'aquesta *Revista*, però ara l'ha ampliat, després d'una intensa recerca, en la biografia que acaba d'editar l'Associació Suport a la Dona de Palafrugell: *Maria Assumpció Soler i Font, mestra i escriptora ex aequo*. Aquesta pedagoga exemplar, que va exercir a diverses escoles gironines des dels 18 fins als 69 anys, va ser expedientada després de la Guerra Civil per la inevitable comissió depuradora. Tot i que el seu cas va ser arxivat per falta de càrrecs, va viure molts anys amb por de represàlies, que un dia, fatalment, van arribar.

Esriptora vocacional, M. Assumpció Soler va presentar la seva novel·la *L'escollit* als Jocs Florals de la Llengua Catalana a l'exili de 1959. En el centenari de la seva recuperació, la festa se celebrava a París, sota els auspicis de la Sorbona, amb un comitè d'honor on hi havia catalans com Pau Casals i Josep Carner i francesos com Pierre Vilar i dos premis Nobel de literatura: François Mauriac i Albert Camus. Aquest últim era l'encarregat de lliurar personalment el diploma al guanyador del premi Fastenrath de novel·la. Però quan el secretari del jurat va proclamar vencedora l'obra *L'escollit*, va resultar que l'autora no hi era. Els seus superiors s'havien pres molt malament que es presentés a aquella convocatòria, i l'inspector provincial l'havia amenaçat greument: si anava a recollir el premi a París, podia donar per acabada la seva carrera.

Frustrada per aquell fet, l'escriptora va lluitar per l'edició de l'obra, però fer-ho en català, en aquella època, no era una missió fàcil. Va perdre la batalla i la seva frustració es va doblar. Va guardar la novel·la en un calaix, on va romandre durant quasi mig segle; no va ser publicada fins després de la seva mort. M. Assumpció Soler esdevingué així, i per partida doble, una més de les incomptables víctimes incruentes i ignorades de la dictadura franquista

Narcís-Jordi Aragó